

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про охорону прав на сорти рослин

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, N 21, ст.218)

{ Вводиться в дію Постановою ВР
N 3117-XII (3117-12) від 21.04.93, ВВР, 1993, N 21, ст.219 }

{ В редакції Закону
N 2986-III (2986-14) від 17.01.2002, ВВР, 2002, N 23, ст.163 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законом
N 311-V (311-16) від 02.11.2006, ВВР, 2007, N 1, ст.1 }

Цей Закон регулює майнові і особисті немайнові відносини, що виникають у зв'язку з набуттям, здійсненням та захистом прав інтелектуальної власності на сорти рослин.

{ Преамбула в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

автор сорту (селекціонер) - людина, яка безпосередньо вивела або виявила і поліпшила сорт; { Абзац другий статті 1 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

ботанічний таксон - відособлена група рослин, споріднених між собою спільністю ознак і властивостей, завдяки чому їм можна присвоїти таксономічну категорію;

використання сорту - будь-яка дія щодо сорту, що зазначена у цьому Законі в переліку дій, які потребують дозволу володільця патенту; { Абзац четвертий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

володільць патенту - особа, якій належить впродовж визначеного цим Законом строку і засвідчені патентом майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин; { Абзац п'ятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

власник майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту - особа, якій належить впродовж визначеного цим Законом строку і засвідчене свідоцтвом про державну реєстрацію сорту майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин; { Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

держава-учасник - держава, що приєдналась до Міжнародної конвенції з охорони нових сортів рослин, прийнятої 2 грудня 1961 року (995_071) і переглянутої 10 листопада 1972 року, 23 жовтня 1978 року (995_856) і 19 березня 1991 року;

заклад експертизи - науковий заклад, що уповноважений Установою проводити експертизу заявок, перевірку збереженості сорту та виконувати інші завдання, що впливають з цього Закону;

заявка на сорт рослин (заявка) - сукупність документів, необхідних для реєстрації сорту і отримання охоронних документів, що засвідчують права на сорт; { Абзац дев'ятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

заявник - особа, яка подала заявку;

зібраний матеріал - зібраний урожай рослин або їх частин, вирощених з посадкового матеріалу;

компетентний орган держави-учасника - орган держави-учасника, що реєструє права на сорти;

ознаки - показники, за якими розрізняють сорти під час проведення експертизи заявки без врахування їх економічної важливості;

особа - фізична особа або юридична особа;

патент - охоронний документ, що засвідчує пріоритет і майнове право інтелектуальної власності на сорт рослин; { Абзац п'ятинадцятий статті 1 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

підтримувач сорту - фізична або юридична особа, яка впродовж чинності визначеного цим Законом строку майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин, засвідченого свідоцтвом про державну реєстрацію сорту рослин, забезпечує збереженість сорту у процесі його господарського обороту шляхом підтримання ознак, породжених певним генотипом або комбінацією генотипів відповідно до прояву, що був зафіксований при державній реєстрації; { Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

посадковий матеріал - матеріальний носій сорту, рослини та їх частини, що вважаються придатними для відтворення цілісних рослин; { Абзац сімнадцятий статті 1 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

поширення сорту - комерційне розповсюдження посадкового матеріалу - матеріального носія сорту, занесеного до Реєстру сортів; { Абзац вісімнадцятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Реєстр заявок - Державний реєстр заявок на сорти рослин;

Реєстр патентів - Державний реєстр прав інтелектуальної власності на сорти рослин; { Абзац двадцятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Реєстр сортів - Державний реєстр сортів рослин, придатних для поширення в Україні;

роботодавець - особа, юридична або фізична, де (або у якій) працює селекціонер за трудовим договором; { Статтю 1 доповнено

абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

свідоцтво про авторство на сорт - охоронний документ, що засвідчує особисте немайнове право авторства на сорт;

свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин - охоронний документ, що засвідчує майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин; { Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

сорт рослин - окрема група рослин (клон, лінія, гібрид першого покоління, популяція) в рамках нижчого із відомих ботанічних таксонів, яка, незалежно від того, задовольняє вона повністю або ні умови виникнення правової охорони: { Абзац двадцять п'ятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

- може бути визначена ступенем прояву ознак, що є результатом діяльності даного генотипу або комбінації генотипів;

- може бути відрізнена від будь-якої іншої групи рослин ступенем прояву принаймні однієї з цих ознак;

- може розглядатися як єдине ціле з точки зору її придатності для відтворення в незмінному вигляді цілих рослин сорту;

Установа - урядовий орган державного управління з питань правової охорони інтелектуальної власності на сорти рослин, що діє у складі центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики. { Абзац двадцять дев'ятий статті 1 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 2. Законодавство України про права на сорти рослин

Законодавство України про права на сорти рослин базується на Конституції України (254к/96-ВР) та складається із Цивільного кодексу України (435-15), цього Закону, міжнародних договорів у сфері охорони прав на сорти рослин, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них.
{ Текст статті 2 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 3. Сфера застосування цього Закону

Цей Закон застосовується щодо сортів усіх родів і видів рослин.

Норми цього Закону щодо визначення придатності сорту до поширення в Україні, права на поширення в Україні не застосовуються до сортів рослин, які використовуються в декоративних цілях.

{ Статтю 3 доповнено частиною другою згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 3-1. Суб'єкти права інтелектуальної власності на сорт рослин

Суб'єктами права інтелектуальної власності на сорт рослин є:

1) автор (автори) сорту рослин;

2) інші особи, які набули майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин за договором чи законом".
{ Закон доповнено статтею 3-1 згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 4. Застосування норм міжнародних договорів

Якщо у міжнародному договорі, згода на обов'язковість якого в Україні надана Верховною Радою України, містяться інші правила, ніж ті, що встановлені цим Законом та виданими відповідно до нього нормативно-правовими актами, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 5. Права іноземних осіб та осіб без громадянства

Іноземні особи і особи без громадянства набувають, здійснюють та користуються захистом прав на сорти рослин відповідно до цього Закону нарівні з громадянами та юридичними особами України, крім випадків, прямо передбачених цим Законом, іншими законодавчими актами України або міжнародними договорами.
{ Текст статті 5 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері охорони прав на сорти

Кабінет Міністрів України:

спрямовує і координує роботу центральних органів виконавчої влади щодо виконання цього Закону;

видає нормативно-правові акти з питань охорони прав на сорти рослин і контролює їх виконання, призначає на посаду та звільняє з посади керівника Установи та його заступників за поданням керівника центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики; { Абзац третій статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

організовує міжнародне співробітництво з питань охорони прав на сорти рослин;

утворює консультативно-дорадчі органи для забезпечення ефективності реалізації своїх повноважень у сфері охорони прав на сорти рослин із забезпечення конституційних прав і свобод громадян України щодо регулювання їх майнових і немайнових відносин, які виникають у зв'язку з набуттям, здійсненням та захистом інтелектуальної власності на сорти рослин. { Статтю 6 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади у сфері інтелектуальної власності

Центральний орган виконавчої влади у сфері інтелектуальної власності бере участь:

в реалізації державної політики у сфері охорони прав на сорти рослин як на об'єкти інтелектуальної власності;

у контролі за виконанням цього Закону;

в установленні загальних вимог до нормативного забезпечення охорони прав на сорти рослин;

у підготовці експертних висновків щодо назв сортів у частині їх відношення до знаків для товарів і послуг та зазначень походження товарів;

в узагальненні практики застосування законодавства про охорону прав на сорти рослин, розробці пропозицій з його вдосконалення і внесення їх у встановленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України;

у міжнародному співробітництві з питань охорони прав на сорти рослин.

Стаття 8. Повноваження і обов'язки центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики у сфері охорони прав на сорти

{ Назва статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики: { Абзац перший статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони прав на сорти рослин;

організовує і контролює виконання цього Закону;

затверджує нормативно-правові акти щодо складання та подання заявок, проведення їх експертизи та здійснює контроль за їх додержанням;

видає патенти на сорти рослин і свідоцтва про авторство на сорти рослин;

забезпечує розвиток наукового та матеріально-технічного потенціалу у сфері охорони прав на сорти рослин;

узгоджує формування і виконання міжнародних науково-технічних програм і проектів з охорони прав на сорти рослин за спільними координаційними договорами; { Статтю 8 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

сприяє розвитку інноваційної діяльності в галузі сортовивчення і охорони прав на сорти рослин; { Статтю 8 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

дає державне замовлення на кваліфікаційну експертизу нових сортів рослин. { Статтю 8 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 9. Повноваження і обов'язки Установи у сфері охорони прав на сорти

1. Установа забезпечує реалізацію цього Закону та інших нормативно-правових актів про охорону прав на сорти рослин і

виконує такі функції:

узагальнює практику застосування законодавства про охорону прав на сорти, розробляє пропозиції з його удосконалення та в установленому порядку вносить їх на розгляд центрального органу виконавчої влади у сфері аграрної політики; { Абзац другий частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

визначає уповноважені заклади експертизи, реєструє їх та доручає їм проведення експертизи заявок; { Абзац третій частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

розробляє проекти нормативно-правових актів щодо складання та подання заявок і подає їх для затвердження центральному органу виконавчої влади з питань аграрної політики; { Абзац четвертий частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

організовує приймання заявок, проведення їх експертизи, приймає рішення щодо них;

веде Реєстр заявок, Реєстр патентів, Реєстр сортів і забезпечує державну реєстрацію заявок, патентів і сортів;

організовує перевірку збереженості сортів;

забезпечує здійснення контролю за дотриманням норм цього Закону щодо вживання назв сортів;

забезпечує опублікування офіційних відомостей про видані патенти на сорти рослин і свідоцтва про авторство на сорти рослин, видає Каталог сортів рослин, придатних для поширення в Україні;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері правової охорони сортів рослин і представляє інтереси України з питань охорони прав на сорти рослин в міжнародних організаціях відповідно до чинного законодавства;

приймає в установленому порядку нормативно-правові акти у межах своїх повноважень;

організовує інформаційну та видавничу діяльність у сфері охорони прав на сорти;

організовує науково-дослідні роботи з удосконалення законодавства, діяльності у сфері охорони прав на сорти, з удосконалення експертизи на придатність на поширення сортів рослин; { Абзац частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

організовує роботу щодо підготовки і перепідготовки кадрів державної системи охорони прав на сорти;

доручає закладам, що входять до державної системи охорони прав на сорти, відповідно до їх спеціалізації, а також закладам експертизи виконувати окремі завдання, що визначені цим Законом, Положенням про Установу, іншими нормативно-правовими актами у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

виконує інші функції відповідно до Положення про неї, затвердженого в установленому порядку;

здійснює післяреєстраційне вивчення сортів, розмноження нових і перспективних сортів рослин; { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

створює та поширює науково-технічну продукцію; { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

затверджує галузеві та міжгалузеві програми науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт у сфері охорони прав на сорти рослин; { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

виступає замовником створення науково-технічної продукції, бере участь у впровадженні у виробництво результатів закінчених науково-технічних розробок; { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

бере участь у розробці нормативних документів галузевого призначення на продукцію, процеси, послуги в разі відсутності національних стандартів або необхідності встановлення вимог, що перевищують чи доповнюють вимоги національних стандартів; { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

організовує та бере участь у міжнародних заходах наукового спрямування (форуми, симпозиуми, конференції тощо), координує участь наукових установ у діяльності іноземних та міжнародних наукових товариств, асоціацій і союзів на правах їх членів у сфері інтелектуальної власності на сорти рослин; { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

визначає та затверджує, за погодженням з відповідними органами виконавчої влади, фінансово-економічні нормативи, розміри плати за проведення робіт, надання платних послуг закладами експертизи державної системи охорони прав на сорти рослин та здійснює в межах своїх повноважень контроль за додержанням цих нормативів. { Частина першу статті 9 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Установа може бути уповноважена центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики здійснювати управління майном закладів експертизи, які відносяться до державної власності, створювати їх, реорганізовувати та ліквідувати, укладати та розривати контракти з їх керівниками. { Частина друга статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Фінансування діяльності Установи провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

Розділ II
УМОВИ НАБУТТЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
НА СОРТ РОСЛИН

{ Назва розділу II в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 10. Права на сорти

1. Згідно з цим Законом можуть набуватися такі права на сорти:

особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин; { Абзац другий частини першої статті 10 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин; { Абзац третій частини першої статті 10 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин. { Частину першу статті 10 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Ці права набуваються на сорт, який відповідає критеріям, визначеним цим Законом, та якому присвоєна назва згідно з ним.

2. Про особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин свідчить свідоцтво про авторство на сорт рослин. { Частина друга статті 10 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Про майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин свідчить патент на сорт рослин. { Абзац перший частини третьої статті 10 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Обсяг правової охорони сорту, на який видано патент, визначається сукупністю ознак, викладених в занесеному до Реєстру патентів описі сорту.

4. Про майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин свідчить свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин. { Статтю 10 доповнено частиною згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Зазначені права на сорт набуваються в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 11. Критерії придатності сорту для набуття прав інтелектуальної власності на нього

{ Назва статті 11 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Різновидами сорту, на які можуть набуватися права, є клон, лінія, гібрид першого покоління, популяція.

2. Сорт вважається придатним для набуття права на нього як на об'єкт інтелектуальної власності, якщо за проявом ознак, породжених певним генотипом чи певною комбінацією генотипів, він є новим, відмінним, однорідним та стабільним. { Частина друга статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Сорт вважається новим, якщо до дати, на яку заявка вважається поданою, заявник (селекціонер) чи інша особа за його дозволом не продавали чи будь-яким іншим способом не передавали матеріал сорту для комерційного використання:

а) на території України - за рік до цієї дати;

б) на території іншої держави - щодо деревних та чагарникових культур і винограду за шість років і щодо рослин інших видів за чотири роки до цієї дати.

4. Новизна сорту не втрачається, якщо будь-який його матеріал збувався, у тому числі й до визначених пунктами "а" і "б" частини третьої цієї статті дат:

із зловживанням на шкоду заявнику;

на виконання договору про передачу права на подання заявки;

на виконання договору про розмноження відтворювального матеріалу сорту і його експертизу на придатність на поширення, за умови, що зібраний внаслідок цього матеріал передавався лише заявникові і не використовувався для виробництва сорту; { Абзац четвертий частини четвертої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

на виконання визначених законодавством заходів, зокрема щодо біологічної безпеки чи формування Реєстру сортів;

як побічний або відхідний продукт, отриманий під час створення чи поліпшення сорту, без посилань на сорт і лише для споживання.

5. Сорти родів і видів, на які право власності відповідно до пункту 1 розділу IX цього Закону було обмежено, можуть бути визнані придатними для правової охорони без пред'явлення до сорту вимог частини третьої цієї статті. При цьому дата пріоритету встановлюється за датою надходження до Установи заявки на реєстрацію сорту.

Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт, встановлений статтею 39 цього Закону, скорочується на період з дати державної реєстрації сорту до дати державної реєстрації прав на сорт. Щодо таких сортів не діє тимчасова правова охорона, передбачена статтею 30 цього Закону.

{ Статтю 11 доповнено частиною згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. Сорт відповідає умові відмінності, якщо за проявом його ознак він чітко відрізняється від будь-якого іншого сорту, загальновідомого до дати, на яку заявка вважається поданою. { Абзац перший частини шостої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Сорт, що протиставляється заявленому, вважається загальновідомим, якщо:

а) він поширений на певній території в будь-якій державі;

б) відомості про прояви його ознак стали загальнодоступними у світі, зокрема шляхом їх опису в будь-якій оприлюдненій

публікації;

в) він представлений зразком у загальнодоступній колекції;

г) йому надана правова охорона і/або він внесений до офіційного реєстру сортів в будь-якій державі, при цьому він вважається загальновідомим від дати подання заявки на надання права чи внесення до реєстру.

7. Сорт вважається однорідним, якщо з урахуванням особливостей його розмноження всі рослини цього сорту залишаються достатньо схожими (однорідними) за своїми основними ознаками, зазначеними в описі сорту.

{ Частина сьома статті 11 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

8. Сорт вважається стабільним, якщо його основні ознаки, відзначені в описі сорту, залишаються незмінними після неодноразового розмноження чи, у разі особливого циклу розмноження, в кінці кожного такого циклу.

9. Виникнення майнових прав інтелектуальної власності на сорт не залежить від додаткових умов, що відрізняються від викладених у цій статті, якщо йому надана назва відповідно до положення статті 13 цього Закону та заявником витримані всі вимоги, передбачені цим Законом, включаючи сплату необхідних зборів.

{ Стаття 11 доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 12. Умови державної реєстрації сорту

Державна реєстрація сорту здійснюється, якщо сорт відмінний, однорідний та стабільний, йому присвоєна назва і він придатний для поширення в Україні.

{ Текст статті 12 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 13. Назва сорту

1. Сортіві присвоюється назва, яка повинна його однозначно ідентифікувати і відрізнитися від будь-якої іншої назви існуючого в Україні і державах-учасниках сорту того ж чи спорідненого виду.

2. Назва сорту включає його родове чи видове позначення і власну назву.

3. Власна назва може бути представлена будь-яким словом, комбінацією слів, комбінацією слів і цифр або комбінацією літер і цифр.

4. Назва сорту не повинна:

а) суперечити принципам гуманності і моралі;

б) складатися тільки із цифр, за винятком випадків, коли це відповідає усталеній практиці найменування сортів, чи складатися виключно із знаків чи зазначень, які вказують на вид, групу стиглості, якість, призначення, цінність, походження або технологію вирощування;

в) вводити в оману або давати хибне уявлення щодо характеристик, цінності, географічного походження сорту, а також про автора сорту чи іншу заінтересовану особу;

г) бути тотожною чи настільки подібною, що її можна сплутати, щодо назви сорту, права на який набуті в Україні чи іншій державі-учаснику.

5. Сорт повинен пропонуватися в Україні та в іншій державі-учасниці під однією і тією ж назвою за виключенням випадку, якщо така назва є неприйнятною на території України.

{ Частина п'ята статті 13 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. Будь-які права, пов'язані з прийнятою назвою сорту, не повинні перешкоджати її вільному використанню у зв'язку з даним сортом, навіть після закінчення строку правової охорони цього сорту.

{ Статтю 13 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 14. Придатність сорту для поширення в Україні

Сорт вважається придатним для поширення в Україні, якщо він відмінний, однорідний та стабільний, може бути використаний для задоволення потреб суспільства і не заборонений для поширення з підстав загрози життю і здоров'ю людей, нанесення шкоди тваринному і рослинному світу, збереженню довкілля. Критерії заборони поширення сортів в Україні розробляються Установою і затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

{ Стаття 14 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Розділ III

ПОРЯДОК НАБУТТЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА СОРТ РОСЛИН

{ Назва розділу III в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 15. Загальні положення порядку набуття прав на сорт

1. Права на сорт набуваються в Україні шляхом подання до Установи заявки, експертизи заявки та державної реєстрації прав.

2. Набування прав на сорт в іноземних державах здійснюється незалежно від набування таких прав в Україні.

3. Від імені селекціонерів (авторів сортів), заявників та володільців патентів у відносинах, врегульованих цим Законом, можуть виступати їх представники, зокрема представники з питань інтелектуальної власності, зареєстровані відповідно до положення про них, затвердженого Кабінетом Міністрів України. В такому разі відносини з представниками вважаються відносинами відповідно з авторами, заявниками та володільцями патентів.

{ Частина третя статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 16. Право селекціонера (автора сорту)

1. Право на подання заявки на сорт рослин належить автору сорту (селекціонеру), якщо інше не передбачено цим Законом.

2. Якщо сорт створили спільно кілька авторів, то вони мають право на подання заявки спільно, якщо інше не передбачено договором між ними. Відмова одного чи кількох з них від здійснення права на подання заявки не припиняє такого права в решти співавторів сорту.

{ Частина друга статті 16 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. У разі перегляду умов договору стосовно складу авторів сорту Установа за спільним клопотанням осіб, зазначених у заявці як авторів, а також авторів, не зазначених у заявці, вносить зміни до відповідних документів у встановленому порядку за умови надходження клопотання до прийняття рішення про державну реєстрацію прав на сорт та сплати відповідного збору.

{ Частина третя статті 16 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Автору сорту (селекціонеру) належать права авторства, які є особистими немайновими правами і охороняються безстроково, згідно із положеннями статті 37 цього Закону.

{ Частина четверта статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 17. Право роботодавця

1. Якщо сорт створено селекціонером у зв'язку з виконанням трудового договору чи договору про створення за замовленням з роботодавцем з використанням ноу-хау останнього, то в разі, якщо трудовим договором чи договором про створення за замовленням між роботодавцем і селекціонером не передбачено інше, право на подання заявки на сорт належить селекціонерові та роботодавцю спільно.

{ Частина перша статті 17 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. За умов, викладених у частині першій цієї статті, автор сорту подає роботодавцю письмове повідомлення про одержаний ним сорт з достатньо повним описом.

3. Якщо трудовим договором або договором про створення за замовленням між роботодавцем і селекціонером передбачено право на подання заявки тільки роботодавцю, він повинен протягом 60 днів від дати отримання повідомлення автора сорту подати до Установи заявку на сорт чи передати право на подання заявки іншій особі або прийняти рішення про збереження відомостей про сорт як конфіденційної інформації або комерційної таємниці. У цей же строк роботодавець повинен укласти з автором сорту письмовий договір щодо розміру та умови виплати йому справедливої винагороди (роялті) відповідно до економічної цінності сорту та іншої його вигоди. Установа може встановлювати мінімальні ставки зазначеної винагороди.

{ Частина третя статті 17 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Якщо роботодавець (правонаступник роботодавця) не виконає зазначених у частині третій цієї статті вимог у встановлений строк чи не використовуватиме сорт, зберігаючи відомості про нього як конфіденційну інформацію більше чотирьох років від дати одержання повідомлення автора сорту, то право на подання заявки і одержання

патенту переходить до автора сорту, а за роботодавцем залишається переважне право на придбання невиключної ліцензії на використання сорту.

5. Суперечки щодо умов одержання автором сорту від роботодавця винагороди та її розміру розв'язуються у судовому порядку.

Стаття 18. Право правонаступника

Право на подання заявки на сорт рослин має відповідно правонаступник автора або роботодавця.

{ Стаття 18 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 19. Право першого заявника

Якщо сорт рослин створено двома чи більше авторами (групами авторів) незалежно один від одного, то права на сорт належать заявнику, заявка якого має більш ранню дату подання або, якщо заявлено пріоритет, більш ранню дату пріоритету, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або за якою не прийнято рішення про відмову у видачі патенту.

{ Стаття 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 19-1. Право будь-якої особи

1. Будь-яка особа може подати заявку про набуття права на поширення сорту, який віднесений до загальновідомих, без прав інтелектуальної власності на нього.

{ Закон доповнено статтею 19-1 згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 20. Заявка на сорт

1. Заявка на сорт подається до Установи особою, яка має на це право, згідно із статтями 16, 17 і 18 цього Закону.

2. Заявка повинна стосуватися тільки одного сорту.

3. Заявка складається українською мовою і повинна містити:

заяву про визнання прав на сорт з позначенням видів прав на сорт, які має намір отримати заявник; { Абзац другий частини третьої статті 20 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

ім'я (назву) та адресу місця проживання (місцезнаходження) заявника;

ім'я та адресу місця проживання автора (авторів);

зазначення ботанічного таксона (українською та латинською мовами);

запропоновану назву сорту;

технічну анкету сорту; { Абзац сьомий частини третьої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від

02.11.2006 }

зазначення показників для визначення придатності сорту для поширення в Україні (якщо в заяві позначено намір набути майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин); { Абзац восьмий частини третьої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

відомості про походження сорту, які містять методи та вихідні форми, що використовуються для його створення; { Абзац дев'ятий частини третьої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

відомості про інші заявки щодо цього сорту;

відомості про здійснене комерційне використання;

доказ сплати збору за подання заявки;

інші визначені Установою відомості, необхідні для набуття прав на сорт.

{ Частина четверту статті 20 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Автор (селекціонер) має право вимагати, щоб його не згадували як автора в будь-якій публікації про заявку чи патент.

Якщо трудовим договором або договором про створення за замовленням між автором і роботодавцем зумовлено відмову автора (авторів) від особистих немайнових прав інтелектуальної власності на сорт, а в заяві не зазначено наміру набути немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин, ім'я та адреса місця проживання автора (авторів) у заявці можуть не зазначатись. { Частина п'яту статті 20 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. До заявки додаються, у встановленому Установою порядку, зразки посадкового матеріалу.

7. Інші вимоги до документів заявки визначаються Установою.

8. За подання заявки сплачується збір. Документ про сплату збору має надійти до Установи разом із заявкою або протягом двох місяців від дати подання заявки.

{ Частина восьма статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 21. Дата, на яку заявка вважається поданою

1. Датою подання заявки вважається дата одержання Установою всіх матеріалів заявки, передбачених частиною третьою статті 20 цього Закону, або частини матеріалів, що містять принаймні:

а) відомості про заявника, викладені українською мовою;

б) зазначення ботанічного таксона (латинське та українське позначення);

в) запропоновану заявником назву або тимчасове позначення сорту;

г) якщо заявляється пріоритет - назву держави-учасника, в якій подано попередню заявку на цей сорт, та дату подання цієї заявки;

д) технічну анкету сорту. { Пункт "д" частини першої статті 21 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Якщо Установа вважає, що на момент одержання матеріали заявки не відповідають вимогам частини першої цієї статті, вона повідомляє про це заявника.

Для внесення змін до матеріалів надається двомісячний строк від дати одержання заявником повідомлення Установи. Якщо за цей час невідповідність буде усунуто, датою подання заявки вважатиметься дата одержання Установою виправлених матеріалів. У противному разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення. { Абзац другий частини другої статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Рішення про встановлення дати подання заявки Установа надсилає заявникові після надходження документа про сплату збору за подання заявки. У разі несплати або несвоєчасної сплати збору рішення не надсилається, а заявка вважається відкликаною.
{ Частина третя статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 22. Право на пріоритет заявки

1. Заявник має право заявити пріоритет за датою подання попередньої заявки на той же сорт до компетентного органу іншої держави-учасника за умови, що заявка подана до Установи не пізніше дванадцяти місяців від дати подання попередньої заявки до компетентного органу іншої держави-учасника і на дату подання заявки попередня заявка була чинною. Якщо останній день цього строку є вихідним днем, то строк продовжується до першого наступного робочого дня.

2. Заявник, який бажає заявити пріоритет, подає заяву про пріоритет, копію попередньої заявки разом із зазначенням дати подання цієї заявки та її номера, завірену органом, до якого вона була подана, та переклад її на українську мову. Ці документи повинні надійти до закладу експертизи до закінчення тримісячного строку від дати подання заявки.

3. Строки, зазначені в частинах першій і другій цієї статті, пропущені через непередбачені і незалежні від заявника обставини, можуть бути продовжені на два місяці за умови сплати відповідного збору. У противному разі заявник втрачає право на пріоритет.
{ Частина третя статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 23. Конфіденційність заявки

1. З дати надходження заявки до Установи та до дати публікації відомостей про заявку згідно з вимогами пункту "б" частини п'ятої статті 26 цього Закону матеріали заявки вважаються конфіденційною інформацією та зберігаються Установою в таємниці.

Доступ третіх осіб до матеріалів заявки в цей період забороняється, за винятком випадків, передбачених законодавством.

Результати експертизи сорту вважаються конфіденційною інформацією і зберігаються Установою в таємниці. Доступ третіх осіб до результатів експертизи в період її проведення забороняється, за винятком випадків, якщо такий доступ передбачений законодавством.

Особи, винні у порушенні вимог щодо конфіденційності матеріалів заявки, несуть відповідальність, передбачену законами України.

{ Текст статті 23 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 24. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати одержання ним рішення про реєстрацію сорту.

Стаття 25. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки має статус державної науково-технічної експертизи. Вона проводиться з метою встановлення відповідності заявки і сорту вимогам цього Закону та підготовки обґрунтованих експертних висновків і рішень за заявкою.

2. Експертиза заявки проводиться визначеними Установою експертними закладами відповідно до цього Закону та встановлених на його основі правил.

3. Експертиза заявки складається з формальної експертизи (експертизи за формальними ознаками) та кваліфікаційної (технічної) експертизи.

{ Частина третя статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Заявник має право з власної ініціативи чи на пропозицію Установи особисто або через свого представника брати участь у встановленому порядку в розгляді питань, що виникли під час проведення експертизи.

{ Частина четверта статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Заявник має право з власної ініціативи вносити до заявки виправлення і уточнення ознак, наведених у технічній анкеті сорту. Ці виправлення і уточнення не враховуються, якщо вони надійшли до Установи після дати одержання заявником рішення за заявкою.

{ Абзац частини п'ятої статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

За подання заявником клопотання про внесення виправлень і уточнень до заявки після внесення відомостей про неї до Реєстру заявок сплачується збір.

Стаття 26. Формальна експертиза

1. Формальна експертиза заявки проводиться з метою визначення відповідності формальних ознак заявки вимогам, що встановлені цим Законом і розробленими Установою на його основі правилами

складання та подання заявки.

2. Під час проведення формальної експертизи:

а) визначається дата подання заявки відповідно до положень статті 21 цього Закону;

б) перевіряється відповідність складу документів заявки вимогам, визначеним частиною третьою статті 20 цього Закону;

в) заявка порівнюється з наданою заявником копією попередньої заявки, якщо така подавалася до компетентного органу держави-учасника, і встановлюється дата пріоритету відповідно до положень статті 22 цього Закону;

г) встановлюється факт сплати збору за подання заявки;

д) за рішенням Установи перевіряється право заявника на подання заявки. { Частину другу статті 26 доповнено пунктом "д" згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. У разі надходження матеріалів, на підставі яких може бути встановлена дата подання заявки:

а) заявнику надсилається повідомлення про прийняття заявки до розгляду з зазначенням її номера та дати подання;

б) до Реєстру заявок вносяться відомості, що містять:

номер та дату подання заявки;

дату пріоритету (якщо заявлено пріоритет);

ім'я (назву) заявника;

зазначення ботанічного таксона (українською та латинською мовами);

назву сорту.

{ Пункт "б" частини третьої статті 26 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. У разі надходження матеріалів, на підставі яких дата подання заявки не може бути встановлена, заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається експертний висновок із зазначенням дати надходження цих матеріалів.

5. У разі відповідності формальних ознак заявки встановленим вимогам і одержання позитивних висновків за положеннями пунктів "а", "б" і "г" частини другої цієї статті:

а) заявнику надсилається експертний висновок про позитивні результати формальної експертизи і про початок проведення кваліфікаційної експертизи; { Пункт "а" частини п'ятої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

б) в офіційному виданні публікуються відомості про заявку, що містять:

номер та дату подання заявки;

назву сорту;

ім'я (назву) заявника або його представника;

{ Пункт "б" частини п'ятої статті 26 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

в) компетентний орган кожної держави-учасника інформується про запропоновану заявником назву сорту.

6. Перше повідомлення заявникові щодо формальної експертизи, яким може бути повідомлення згідно з пунктом "а" частини третьої цієї статті, або згідно з частиною четвертою цієї статті, або пунктом "а" частини п'ятої цієї статті, повинно бути надіслано Установою не пізніше шести місяців від дати одержання нею матеріалів заявки.

7. Після опублікування відомостей про заявку будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки в установленому порядку.

8. У разі невідповідності формальних ознак заявки встановленим вимогам заявнику надсилається відповідний експертний висновок.

Заявник зобов'язаний усунути зазначену невідповідність протягом двох місяців від дати одержання ним експертного висновку. Цей строк може бути продовжений на шість місяців за умови сплати відповідного збору. В противному разі заявнику надсилається рішення про відмову в державній реєстрації прав на сорт.

Строк, пропущений з поважних причин, поновлюється за умови подання заявником клопотання протягом дванадцяти місяців від дати його закінчення та сплати відповідного збору.

Стаття 27. Кваліфікаційна експертиза

1. Кваліфікаційна експертиза передбачає проведення комплексу досліджень, необхідних для підготовки експертного висновку за заявкою та прийняття рішення щодо державної реєстрації сорту і прав на нього.

2. Кваліфікаційна експертиза починається на умовах, викладених у частині п'ятій статті 26 цього Закону, та за попередньої сплати зборів за кожний рік її проведення.

Збір має бути сплаченим протягом двох місяців після отримання заявником експертного висновку про позитивні результати формальної експертизи або звіту про результати попереднього року експертизи.

Заявник має право звернутися до Установи із заявою про перенесення строку початку кваліфікаційної експертизи.

{ Частина друга статті 27 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Збір за проведення кваліфікаційної експертизи для сортів, що не проходять експертизу на придатність на поширення в закладах Установи, є меншим від аналогічного збору для сортів, що проходять таку експертизу.

{ Частина третя статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом

№ 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Під час проведення кваліфікаційної експертизи:

{ Пункт "а" частини четвертої статті 27 виключено на підставі Закону № 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

б) проводиться експертиза запропонованої назви сорту у порядку, визначеному статтею 28 цього Закону;

в) визначається новизна сорту відповідно до частин третьої і четвертої статті 11 цього Закону.

Якщо в заяві зазначено намагання набути майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин та майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин і встановлено, що новизна втрачена, заявникові надсилається експертний висновок про неможливість набуття майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин з цієї причини і продовження кваліфікаційної експертизи з метою набуття майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин;

{ Пункт "в" частини четвертої статті 27 в редакції Закону № 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

г) визначається відповідність сорту критеріям відмінності, однорідності та стабільності відповідно до частин п'ятої, шостої і сьомої статті 11 цього Закону, а Установа визначає переліки родів і видів, сорти яких проходять цю експертизу в її закладах; { Пункт "г" частини четвертої статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

д) відповідно до положень статті 29 цього Закону проводиться експертиза на придатність для поширення. При цьому можуть бути враховані результати такої експертизи, проведеної компетентним органом будь-якої держави-учасника; { Пункт "д" частини четвертої статті 27 в редакції Закону № 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

е) розглядаються у порядку, визначеному статтею 30 цього Закону, можливі заперечення третіх осіб проти набуття прав на сорт. { Пункт "е" частини четвертої статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. За результатами кваліфікаційної експертизи у порядку, визначеному статтею 31 цього Закону, формулюється обґрунтований експертний висновок за заявкою і приймається рішення про державну реєстрацію сорту і видачу патенту або рішення про відмову в реєстрації сорту і видачі патенту.

6. Під час проведення кваліфікаційної експертизи Установа і її експертний орган мають право зажадати від заявника додаткові матеріали, інформацію, документи, зразки тощо, необхідні для проведення експертизи.

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним запиту зажадати копії матеріалів, що протиставлені заявці. Установа чи її експертний заклад зобов'язані надати ці копії безоплатно протягом місяця від дати одержання ними запиту заявника. { Абзац частини шостої статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Заявник зобов'язаний надати затребувані Установою чи її експертним органом матеріали, інформацію тощо протягом двох місяців від дати одержання ним запиту або копій матеріалів, що протиставлені заявці. У противному разі заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення. { Абзац третьої частини шостої статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Строк, пропущений з поважних причин, поновлюється за умови подання заявником клопотання протягом дванадцяти місяців від дати його закінчення та сплати відповідного збору.

Стаття 28. Експертиза назви сорту

1. Експертиза запропонованої назви сорту проводиться з метою визначення відповідності цієї назви вимогам, встановленим статтею 13 цього Закону.

{ Частина другу статті 28 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. У разі виявлення Установою невідповідності запропонованої назви сорту встановленим вимогам заявнику надсилається експертний висновок з вимогою запропонувати іншу назву сорту.

4. Будь-яка особа може подати до Установи вмотивоване заперечення щодо запропонованої назви сорту протягом трьох місяців від дати опублікування її в офіційному виданні. Компетентний орган будь-якої держави-учасника може подати свої зауваження з цього приводу.

Установа надсилає заперечення та зауваження заявнику. { Абзац другої частини четвертої статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Заявник зобов'язаний повідомити Установу про своє ставлення до зазначених експертного висновку, заперечення чи зауваження протягом трьох місяців від дати його одержання. Він може спростувати їх та залишити запропоновану назву сорту без змін або запропонувати іншу назву сорту.

Зазначений строк продовжується на шість місяців за умови сплати відповідного збору. У противному разі заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

Строк, пропущений з поважних причин, поновлюється за умови подання заявником клопотання протягом дванадцяти місяців від дати його закінчення та сплати відповідного збору.

6. Запропонована заявником інша назва сорту публікується в офіційному виданні. Про неї інформується компетентний орган кожної держави-учасника. Експертиза нової назви проводиться у тому ж порядку, що і запропонованої раніше назви сорту.

7. За результатами розгляду заперечення чи зауваження заявнику і (або) особі, яка подала заперечення, надсилається експертний висновок.

8. Якщо проведеною експертизою не виявлено невідповідності запропонованої назви сорту вимогам, встановленим статтею 13 цього Закону, заявнику надсилається експертний висновок про її ухвалення.

9. За клопотанням заявника ухваленою Установою назву сорту може бути змінено за умови надходження клопотання до прийняття рішення про виникнення прав на сорт та сплати відповідного збору. { Частина дев'ята статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

10. Назва сорту затверджується рішенням про виникнення прав на сорт та реєструється одночасно із внесенням відомостей про сорт до відповідних видань. { Абзац перший частини десятої статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Про зареєстровану назву сорту інформується компетентний орган кожної держави-учасника.

11. Після затвердження назви сорту рішенням про виникнення прав на сорт її зміна Установою можлива, якщо встановлено, що вона більше не відповідає умовам, викладеним у статті 13 цього Закону, або володільць патенту чи будь-яка інша особа вимагає заборонити використання існуючої назви сорту.

Установа надає володільцю патенту можливість запропонувати нову назву сорту та діє далі відповідно до цієї статті.

Про зміну назви сорту інформується компетентний орган кожної держави-учасника.
{ Статтю 28 доповнено частиною одинадцятю згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 29. Експертиза на придатність на поширення сорту

{ Назва статті 29 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Установа визначає перелік родів і видів, сорти яких проходять експертизу на придатність на поширення в її закладах. По сортах родів і видів, які не увійшли до вищезазначеного переліку, рішення приймається на підставі інформації, що надана заявником. { Частина перша статті 29 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Експертиза на придатність на поширення сорту проводиться Установою і визначеними нею закладами експертизи за умови попередньої сплати відповідного збору. { Частина друга статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Визначення придатності сорту для поширення в Україні виконується відповідно до положень статті 14 цього Закону.

4. Дослідні зразки сортів, які ввозяться в Україну для цілей експертизи на придатність на поширення, не обкладаються ввізним митом і не підлягають квотуванню, ліцензуванню і сертифікації та державній санітарно-гігієнічній експертизі, а карантинний огляд цих зразків здійснюється на безоплатній основі. Митне оформлення їх здійснюється без сертифікатів відповідності на основі

документального підтвердження Установи, що ці зразки ввозяться для проведення експертизи на придатність на поширення.

{ Частина четверта статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Установа зобов'язана щорічно повідомляти заявника про результати експертизи сорту, а також надавати йому коментарі до результатів експертизи.

{ Частина п'ята статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. Якщо Установа вважає результати експертизи недостатніми для складання експертного висновку за заявкою, вона може після консультацій з заявником провести додаткову експертизу.

{ Частина шоста статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

7. Якщо експертиза сорту проводилася за дорученням Установи іншою юридичною особою, її результати повинні передаватися виключно Установі і будь-яке інше використання результатів експертизи можливе лише з дозволу Установи.

{ Частина сьома статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 30. Заперечення третіх осіб щодо реєстрації сорту

1. Будь-яка особа може подати Установі вмотивоване заперечення щодо виникнення прав на сорт на підставі невідповідності його вимогам, встановленим цим Законом, протягом трьох місяців від дати опублікування відомостей про заявку в офіційному виданні. { Абзац перший частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Установа надсилає копію заперечення заявнику.

2. Заявник зобов'язаний повідомити Установу про своє ставлення до заперечення протягом трьох місяців від дати його одержання. Він може спростувати заперечення та залишити заявку без змін, внести до неї зміни або відкликати її.

Зазначений строк продовжується на шість місяців за умови сплати відповідного збору. У противному разі заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

Строк, пропущений з поважних причин, поновлюється за умови подання заявником клопотання протягом дванадцяти місяців з його спливу та сплати відповідного збору.

3. Відповідь заявника про залишення заявки без змін або внесення до неї змін доводиться до відома подавця заперечення. Останньому надається місячний строк для повідомлення Установи про те, залишає він заперечення чи знімає його.

4. У разі надходження повідомлення про залишення заперечення останнє розглядається Установою. Вона має право затребувати від подавця заперечення або заявника необхідні для цього матеріали, інформацію, документи, зразки тощо.

{ Частина четверта статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Про результати розгляду заперечення повідомляється його подавець і заявник.

Стаття 31. Рішення за заявкою

1. У разі відповідності за результатами кваліфікаційної експертизи заявленого сорту вимогам цього Закону Установою приймається рішення про виникнення прав на сорт. Якщо заявлений сорт не відповідає вимогам цього Закону, приймається рішення про відмову у виникненні прав на сорт.

Про прийняте рішення повідомляється заявник.

2. Майнові права інтелектуальної власності на сорт набирають чинності з дати сплати державного мита за їх виникнення.

3. Майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту набирає чинності з дати сплати збору за його виникнення.

4. Державне мито за виникнення майнових прав інтелектуальної власності на сорт і збір за виникнення майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту сплачуються протягом трьох місяців від дати надходження до заявника повідомлення. У противному разі прийняте рішення скасовується, про що заявникові надсилається повідомлення.

У разі несплати державного мита рішення скасовується в частині виникнення майнових прав інтелектуальної власності на сорт.

У разі несплати збору рішення скасовується в частині виникнення майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту.

{ Текст статті 31 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 32. Тимчасова правова охорона

1. Внесені до Реєстру заявок відомості про сорт дають заявнику право на тимчасову правову охорону від дати подання заявки.

{ Частина перша статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Тимчасова правова охорона полягає в тому, що заявник має право на одержання компенсації за завдані йому після публікації відомостей про заявку збитки від особи, яку заявник повідомив про те, що відомості про заявку внесено до Реєстру заявок. Зазначена компенсація може бути одержана заявником тільки після одержання ним патенту.

{ Частина друга статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

{ Частина третю статті 32 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Чинність тимчасової правової охорони припиняється з наступного дня після дати державної реєстрації прав на сорт або з дати внесення до Реєстру заявок відомостей про відкликання заявки

чи прийняття рішення про відмову в державній реєстрації прав на сорт.

{ Частина четверта статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 33. Державна реєстрація прав на сорт

{ Назва статті 33 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Державна реєстрація майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин здійснюється на підставі рішення про державну реєстрацію прав на сорт. Після сплати державного мита та за наявності документа про його сплату відомості, встановлені цим Законом і Положенням про Реєстр патентів, вносяться до Реєстру патентів.

Державна реєстрація майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин здійснюється на підставі рішення про державну реєстрацію прав на сорт. Після сплати відповідного збору та за наявності документа про його сплату відомості, встановлені цим Законом і Положенням про Реєстр сортів, вносяться до Реєстру сортів.

{ Частина перша статті 33 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Реєстр сортів містить сукупність офіційних відомостей щодо державної реєстрації майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин, які постійно зберігаються на електронному та паперовому носіях. Такими відомостями, зокрема, є: { Абзац перший частини другої статті 33 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) зазначення ботанічного таксона (латинською та українською мовами);

б) назва сорту;

в) ім'я автора (авторів);

г) номер та дата подання заявки;

{ Пункт "д" частини другої статті 33 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

е) опис сорту;

є) зазначення характеристик придатності сорту для поширення в Україні;

ж) географічні і зонові рекомендації використання сорту.

3. Реєстр патентів містить сукупність офіційних відомостей щодо державної реєстрації майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, які постійно зберігаються на електронному та паперовому носіях. Такими відомостями, зокрема, є: { Абзац перший частини третьої статті 33 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

- а) номер та дата реєстрації прав на сорт;
- б) зазначення ботанічного таксона (латинською та українською мовами);
- в) назва сорту;
- г) номер та дата подання заявки;
- д) дата пріоритету;
- е) опис сорту;
- є) дата публікації відомостей про реєстрацію прав на сорт;
- ж) ім'я автора (авторів); ім'я (назва) особи, яка є володільцем патенту сорту і зберігає сорт; { Пункт "ж" частини третьої статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }
- з) відомості про надання ліцензій на використання сорту;
- и) відомості про передачу прав на сорт.

4. Внесені до реєстрів відомості відкриті для загального ознайомлення.

5. Внесені до реєстрів відомості можуть бути змінені. Зміни за ініціативою особи, якій належать права, вносяться до реєстру за умови сплати відповідного збору.

{ Частина шосту статті 33 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 34. Публікування внесених до реєстрів відомостей

Внесені до Реєстру сортів та Реєстру патентів відомості та опис сорту публікуються в періодичному офіційному виданні Установи.

{ Стаття 34 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 35. Видача документів про права на сорт

1. Установою в місячний строк від дати державної реєстрації прав на сорт авторів (авторам) видається свідоцтво про авторство на сорт рослин, а заявникові - патент на сорт рослин і свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин.

{ Частина перша статті 35 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

{ Частина другу статті 35 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Якщо авторів сорту є більше, ніж один, то свідоцтво про авторство на сорт видається кожному автору.

4. Якщо права на сорт набувають кілька осіб, то патент на сорт рослин та свідоцтво про державну реєстрацію сорту рослин видаються особі, яка зазначена в заявці першою, якщо договором між заявниками не передбачено інше. Іншим заявникам за їх клопотанням та при сплаті відповідного збору можуть бути видані завірени копії.

{ Частина четверта статті 35 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Патент, свідоцтво про державну реєстрацію, свідоцтво про авторство на сорти родів і видів, не включених до переліків родів і видів, сорти яких проходять експертизу на відповідність сорту критеріям відмінності, однорідності та стабільності, а також експертизу на придатність на поширення в закладах Установи, видаються під відповідальність заявників за відповідність сорту критеріям, визначеним цим Законом.

{ Частина п'ята статті 35 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 36. Оскарження рішення стосовно заявки

Заявник має право оскаржити будь-яке рішення Установи щодо заявки до суду.

Розділ IV

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ, ПОВ'ЯЗАНІ З СОРТОМ РОСЛИН

Стаття 37. Особисте немайнове право авторства на сорт

1. Особа, яка створила сорт, визнається автором сорту. Вона набуває особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин від дати державної реєстрації прав на сорт.

{ Частина перша статті 37 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Не визнаються авторами сорту фізичні особи, які не внесли особистого творчого внеску у створення сорту, а тільки надали автору (авторам) технічну, організаційну чи матеріальну допомогу при створенні сорту і/або оформленні заявки.

3. Особисті немайнові права інтелектуальної власності на сорт рослин не відчужуються, не передаються і діють безстроково.

{ Частина третя статті 37 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Автор сорту має право за своєю вимогою одержати свідоцтво про авторство на сорт рослин.

5. Автор сорту має право пропонувати назву створеного ним сорту і включати до назви своє ім'я.

6. Автори сорту, який є результатом їх спільної творчої праці, мають однакові права за цим Законом, якщо інше не передбачено письмовим договором між ними.

7. Особа, визнана автором сорту, має право:

а) перешкоджати іншим особам привласнювати та спотворювати його авторство;

б) вимагати не розголошувати його ім'я як автора сорту і не

зазначати його у публікаціях;

в) вимагати зазначення свого імені під час використання сорту, якщо це практично можливо.

Цей перелік особистих немайнових прав автора не є вичерпним.

8. У разі перегляду складу авторів за спільним клопотанням осіб, зазначених у заявці як автори, а також осіб, не зазначених у заявці як автори, вносяться зміни до відповідних документів у встановленому порядку за умови надходження клопотання до прийняття рішення про державну реєстрацію прав на сорт.

{ Частина восьма статті 37 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 38. Право на поширення сорту в Україні

1. Право на поширення сорту в Україні виникає з дати прийняття рішення про державну реєстрацію майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту. По сортах родів і видів, які не віднесені до переліку родів і видів, сорти яких проходять експертизу на придатність на поширення, що затверджується Установою, рішення про державну реєстрацію прав на сорт є одночасно рішенням про державну реєстрацію сорту.

{ Частина перша статті 38 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

{ Частина другу статті 38 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Сорти, не внесені до Реєстру сортів, забороняється поширювати в Україні.

Стаття 39. Майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин

{ Назва статті 39 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Майновими правами інтелектуальної власності на сорт рослин є право володільця патенту на використання сорту та виключне право на дозвіл чи заборону використання сорту іншими особами.

{ Частина перша статті 39 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Виключне право на дозвіл чи заборону використання сорту полягає в тому, що ніхто без дозволу володільця патенту не може здійснювати щодо посадкового матеріалу сорту такі дії: { Абзац перший частини другої статті 39 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) виробництво або відтворення (з метою розмноження);

б) доведення до кондиції з метою розмноження;

в) пропонування до продажу;

г) продаж або інший комерційний обіг;

- д) вивезення за межі митної території України;
- е) ввезення на митну територію України;
- є) зберігання для будь-якої із цілей, зазначених у пунктах "а" - "е" цієї частини.

Володілець патенту може зумовити дозвіл певними умовами та обмеженнями. { Частина другу статті 39 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

З урахуванням положень статті 44 цього Закону дії, зазначені в пунктах "а" - "є" цієї статті відносно зібраного матеріалу сорту, отриманого в результаті використання без дозволу посадкового матеріалу сорту, потребують дозволу володільця патенту, якщо в останнього не було можливості скористатися своїм правом щодо посадкового матеріалу сорту. { Частина другу статті 39 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

З урахуванням положень статті 44 цього Закону дії, зазначені в пунктах "а" - "є" цієї статті щодо продукту, виготовленого безпосередньо із зібраного матеріалу сорту, отриманого в результаті використання без дозволу зібраного матеріалу сорту, потребують дозволу володільця патенту, якщо в останнього не було можливості скористатися своїм правом щодо зібраного матеріалу сорту. { Частина другу статті 39 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Положення частини другої цієї статті застосовуються і щодо сорту:

а) який є похідним в основному від сорту володільця патенту (суттєво успадковує ознаки сорту володільця патенту), за умови, що сорт володільця патенту не є похідним в основному від іншого сорту;

б) який нечітко відрізняється від сорту володільця патенту;

в) виробництво якого потребує багаторазового використання сорту володільця патенту.
{ Частина третя статті 39 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Похідним в основному від іншого сорту (вихідного сорту) вважається сорт, який хоч явно і відрізняється від вихідного сорту, але:

а) зберігає прояв основних ознак, породжених генотипом чи певною комбінацією генотипів вихідного сорту;

б) відповідає генотипу чи комбінації генотипів вихідного сорту, за винятком відмінностей, зумовлених походженням; { Пункт "б" частини четвертої статті 39 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

в) похідні в основному сорти можуть бути отримані шляхом відбору природно індукованого мутанта чи соматоклонового варіанта або шляхом відбору рослин вихідного сорту, зворотним схрещуванням або методом генної інженерії. { Частина четверту статті 39 доповнено пунктом "в" згідно із Законом N 311-V (311-16) від

02.11.2006 }

5. Майнові права володільця патенту можуть бути предметом застави і використовуватись у спільній діяльності, зокрема, бути внеском до статутного фонду чи майна юридичної особи, та бути предметом іншого комерційного обігу, що не заборонений законом.
{ Частина п'ята статті 39 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. Свої майнові права володільць патенту реалізує на власний розсуд, але при цьому не повинні порушуватися майнові права володільців патентів на інші сорти.
{ Частина шоста статті 39 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

7. Права інтелектуальної власності на сорт рослин, які належать кільком особам спільно, здійснюються за договором між ними. У разі відсутності такого договору права інтелектуальної власності на сорт рослин, які належать кільком особам, здійснюються ними спільно.
{ Частина сьома статті 39 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 39-1. Майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин

1. Майновим правом інтелектуальної власності на поширення сорту рослин є право його володільця на поширення сорту і на дозвіл чи заборону поширення сорту іншими особами.

2. Право на дозвіл чи заборону поширення сорту полягає в тому, що без дозволу власника майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин не можуть здійснюватися щодо посадкового матеріалу сорту такі дії:

а) пропонування до продажу;

б) продаж або інший комерційний обіг;

в) зберігання для будь-якої із цілей, зазначених у пунктах "а" і "б" цієї частини.
{ Закон доповнено статтею 39-1 згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 40. Передача (відчуження) майнових прав на сорт і передача права на використання сорту

{ Назва статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Володільць патенту має право передати свої майнові права на сорт на підставі договору будь-якій особі, яка стає його правонаступником.
{ Частина перша статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Володільць патенту має право заповісти свої майнові права на сорт у спадщину.
{ Частина друга статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Володілець патенту може видати будь-якій особі дозвіл (ліцензію) на використання сорту на підставі ліцензійного договору. За ліцензійним договором володілець патенту (ліцензіар) передає право на використання сорту іншій особі (ліцензіату), яка бере на себе зобов'язання вносити ліцензіару обумовлені договором платежі і здійснювати інші дії, передбачені ліцензійним договором. { Абзац перший частини третьої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

{ Абзац другий частини третьої статті 40 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

{ Абзац третій частини третьої статті 40 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Упродовж строку чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин володілець патенту має право в установленому порядку подати до Установи для офіційної публікації заяву про готовність надати дозвіл будь-якій особі на використання сорту (відкриту ліцензію). У цьому разі збір за підтримання чинності виключного права володільця патенту зменшується на 50 відсотків починаючи з року, наступного за роком опублікування такої заяви. { Абзац перший частини четвертої статті 40 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Якщо жодна особа не заявила володільцю патенту про свої наміри щодо використання сорту і не виявила бажання укласти ліцензійний договір, він може подати письмове клопотання про відкликання своєї заяви. У такому разі збір за підтримання чинності виключного права володільця патенту вноситься у повному розмірі, починаючи з року, наступного за роком опублікування такого клопотання. { Абзац другий частини четвертої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Ліцензійний договір та договір про передачу майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин вважаються дійсними, якщо вони укладені у письмовій формі і підписані сторонами. { Частина п'ята статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. Видача ліцензії на використання сорту та передача майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин вважаються дійсними для третіх осіб з дати публікації відомостей про це в офіційному виданні, яка здійснюється на підставі занесення відповідних відомостей до Реєстру патентів. { Абзац перший частини шостої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

За внесення зазначених відомостей до Реєстру патентів та змін до них за ініціативою сторін договору сплачуються збори.

7. Майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин, що належать юридичній особі, яка ліквідується, можуть бути передані (відчужені) іншій юридичній особі у встановленому законом порядку. { Частина сьома статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 41. Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин

{ Назва статті 41 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин обмежується строком, установленим цим Законом, та підтримується за умови сплати збору за її підтримання.

{ Частина перша статті 41 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин починається з наступного дня після дати державної реєстрації права та закінчується в останній день: { Абзац перший частини другої статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) тридцять п'ятого календарного року, що відліковується з 1 січня року, наступного за роком державної реєстрації цих прав, для сортів деревних та чагарникових культур і винограду; { Пункт "а" частини другої статті 41 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

б) тридцятого календарного року, що відліковується з 1 січня року, наступного за роком державної реєстрації цих прав, для всіх інших сортів. { Пункт "б" частини другої статті 41 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Після завершення строку чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, а також його дострокового припинення чи відмови від них, відповідно до положень статей 50 і 51 цього Закону, цей сорт стає суспільним надбанням і його може вільно використовувати будь-яка особа, з урахуванням положень частин другої і третьої статті 38 цього Закону.

{ Частина третя статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 42. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин та підтримання чинності майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин

{ Назва статті 42 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин або чинності майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин сплачується за кожний рік починаючи з календарного року, наступного за роком державної реєстрації прав. Збір за наступний рік сплачується протягом чотирьох останніх місяців поточного календарного року. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин або чинності майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин у першому календарному році, наступному за роком державної реєстрації, може бути сплачено також протягом перших чотирьох місяців цього року.

{ Частина перша статті 42 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Чинність прав припиняється з першого дня року, за який збір не сплачено.
{ Частина друга статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Збір за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин може бути сплачено протягом дванадцяти місяців після закінчення встановленого строку. У цьому випадку розмір збору збільшується на п'ятдесят відсотків. При сплаті збору чинність прав відновлюється з наступного дня після внесення відомостей про це до Реєстру патентів. { Абзац перший частини третьої статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

При сплаті збору чинність права на поширення сорту відновлюється з наступного дня після внесення відомостей про це до Реєстру сортів з урахуванням положень статті 50-1. { Частина третю статті 42 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Якщо встановлений збір не сплачено протягом зазначених дванадцяти місяців, в офіційному виданні публікується інформація про припинення чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин або майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин.
{ Частина четверта статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 43. Примусова ліцензія на використання сорту

1. Примусова ліцензія на використання сорту дає право особі, яка її отримує, використовувати сорт без дозволу володільця патенту. Видавати примусові ліцензії на використання сортів можуть Кабінет Міністрів України і суд.
{ Частина перша статті 43 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Примусова ліцензія може бути тільки невиключною, з визначенням обсягу використання сорту, строку дії дозволу, розміру та порядку виплати винагороди володільцю патенту.
{ Частина друга статті 43 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Кабінет Міністрів України може видати на строк до чотирьох років примусову ліцензію визначеній ним особі з мотивів надзвичайної суспільної необхідності та за умови воєнного чи надзвичайного стану з виплатою відповідної компенсації володільцю патенту. При цьому Кабінет Міністрів України може вимагати від володільця патенту надати на прийнятних фінансових умовах у розпорядження ліцензіата матеріал для розмноження сорту в обсягах, достатніх для належного здійснення прав, наданих примусовою ліцензією. { Абзац перший частини третьої статті 43 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Видача Кабінетом Міністрів України примусової ліцензії може бути оскаржена до суду.

4. Якщо після трьох років від дати державної реєстрації чи від дати, коли використання сорту було припинено, сорт в Україні не використовується або використовується у незначних обсягах і будь-яка особа звертається до володільця патенту з пропозицією

укладання ліцензійного договору, а володілець патенту без поважних причин відмовляє, ця особа може звернутися до суду з позовною заявою про видачу їй примусової ліцензії на використання сорту.

Якщо володілець патенту не доведе, що факт невикористання сорту чи відмова у видачі ним ліцензії зумовлені поважними причинами, а особа-позивач доведе, що вона у фінансовому і в усіх інших відношеннях у змозі компетентно та ефективно здійснювати права, надані ліцензією, примусову ліцензію може бути надано за рішенням суду на строк до чотирьох років.

{ Частина четверта статті 43 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Ліцензіат сплачує за видачу йому примусової ліцензії державне мито.

Стаття 44. Дії, які не визнаються порушенням майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин

{ Назва статті 44 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Використання сорту без згоди (дозволу) володільця патенту не визнаються порушеннями майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин у випадках, на які поширюються: { Абзац перший статті 44 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) вичерпання виключного права володільця патенту; { Пункт "а" статті 44 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

б) право попереднього користування і право при відновленні прав на сорт;

в) обмеження дії виключного права володільця патенту. { Пункт "в" статті 44 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 45. Вичерпання майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин

1. Майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин не поширюються на дії щодо будь-якого матеріалу його сорту або сорту, на який поширюється положення частини третьої статті 39 цього Закону, і одержаного безпосередньо з них продукту в разі їх збуту на території України володільцем патенту чи за його згодою, якщо такі дії:

а) не спрямовані на наступне розмноження зазначеного сорту;

б) не пов'язані з експортом посадкового матеріалу сорту до країни, в якій не охороняються майнові права інтелектуальної власності на сорти роду чи виду рослин, до якого належить зазначений сорт, крім експорту зібраного матеріалу, призначеного виключно для споживання.

{ Стаття 45 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

{ Статтю 46 виключено на підставі Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 47. Обмеження майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин

{ Назва статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин не поширюються на дії будь-якої особи з посадковим матеріалом сорту, що охороняється, передбачені положеннями частини другої статті 39 цього Закону, якщо вони здійснені: { Абзац перший частини першої статті 47 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) як приватні та з некомерційними цілями;

б) в експериментальних цілях;

в) з метою створення інших сортів на основі сорту, що охороняється, крім випадків, передбачених положеннями частин третьої та четвертої статті 39 цього Закону. { Пункт "в" частини першої статті 47 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Будь-яка особа має право розмножувати у своєму господарстві, і це не вважається порушенням майнових прав володільця патенту, для власних потреб зібраний матеріал, одержаний нею у своєму господарстві вирощуванням сорту, що охороняється, чи сорту, на який поширюються положення частини третьої статті 39 цього Закону, за умови належності сорту до одного з таких ботанічних родів і видів: { Абзац перший частини другої статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Боби (*Vicia faba*);

Віка посівна (*Vicia sativa* L.);

Горох (*Pisum sativum* L.);

Жито (*Secale cereale* L.);

Картопля (*Solanum tuberosum*);

Конюшина олександрійська (*Trifolium alexandrinum* L.);

Конюшина персидська (*Trifolium resupinatum* L.);

Люпин жовтий (*Lupinus luteus* L.);

Люцерна (*Medicago sativa*);

Льон олійний, включаючи льон-довгунець (*Linum usitatissimum* L.);

Нут (*Cicer arietinum*);

Овес (*Avena sativa* L.);

Очеретянка канарська (Phalaris canariensis L.);
Пшениця м'яка (Triticum aestivum L. Emend. Fiori et Paol.);
Пшениця тверда (Triticum durum Desf.);
Райграс (Lolium multiflorum Lam.);
Ріпак (Brassica napus L.);
Редька (Brassica rapa L.);
Рис (Oriza sativa L.);
Спельта (Triticum spelta L.);
Тритикале (X Triticosecale Wittm.);
Ячмінь (Hordeum vulgare L.).

3. Умови дотримання законних інтересів володільця патенту щодо зазначених у частині другій цієї статті ботанічних родів і видів визначаються Кабінетом Міністрів України за такими принципами: { Абзац перший частини третьої статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) розміри земельної ділянки не обмежуються;

б) зібраний матеріал може доводитись до посівних кондицій з метою розмноження власником господарства або через надання послуг;

в) власник малого господарства не сплачує винагороду володільцю патенту (під власником малого господарства тут слід розуміти власника господарства, що вирощує зібраний матеріал на площі, яка не перевищує площу, необхідну для виробництва 92 тонн зернових); { Пункт "в" частини третьої статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

г) інші власники господарств, що використовують сорт, зобов'язані сплачувати володільцю патенту за взаємним договором винагороду, яка повинна бути нижчою від тієї, що сплачується згідно з ліцензійною угодою за розмноження того ж сорту в тому ж регіоні. { Пункт "г" частини третьої статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Контроль за виконанням цієї статті та виданих відповідно до неї правил здійснює лише володільць патенту, а власники зазначених у цій частині статті господарств та особи, що надають їм послуги, зобов'язані надавати володільцю патенту на його запит відповідну інформацію щодо використання сорту. Така інформація може надаватися також офіційними особами, якщо вона отримана під час виконання ними своїх обов'язків.

{ Частина четверта статті 47 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 48. Обов'язки володільця патенту

{ Назва статті 48 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Володільць патенту повинен добросовісно користуватися

своїм майновим правом на сорт.

2. Володілець патенту забезпечує збереження сорту або його вихідних компонентів протягом усього терміну чинності патенту.

3. На запит Установи володілець патенту зобов'язаний надати в установленій термін Установі або органу, визначеному Установою, інформацію, документи, матеріал, зразки сорту, що охороняється, чи його вихідні компоненти з метою:

- а) перевірки збереженості сорту;
- б) визначення та оновлення офіційного зразка сорту;
- в) проведення порівняльної експертизи між сортами.

4. Установа може зобов'язати володільця патенту зберігати офіційний зразок.

{ *Стаття 48 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006* }

Стаття 49. Обов'язки щодо використання назви сорту

1. Будь-яка особа, яка використовує посадковий матеріал сорту, повинна застосовувати назву цього сорту навіть після закінчення строку дії правової охорони на нього.

2. При використанні сорту дозволяється поєднувати його назву зі знаками для товарів і послуг та зазначенням походження товарів. У цьому разі назва сорту повинна бути легко пізною.

{ *Стаття 49 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006* }

Розділ V

ПРИПИНЕННЯ ЧИННОСТІ МАЙНОВИХ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА СОРТ РОСЛИН ТА ВИЗНАННЯ ЇХ НЕЧИННИМИ

{ *Назва розділу V в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006* }

Стаття 50. Дострокове припинення чинності майнових прав на сорт

{ *Назва статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006* }

1. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин і патенту, що засвідчує це право, припиняється достроково у разі відмови володільця патенту від нього у порядку, визначеному статтею 51 цього Закону.

{ *Частина перша статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006* }

2. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин припиняється достроково у разі несплати збору за підтримання його чинності, відповідно до положень статті 42 цього Закону.

{ *Частина друга статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006* }

3. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин може бути припинена достроково Установою: { Абзац перший частини третьої статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) за заявою будь-якої особи про втрату однорідності чи стабільності сорту внаслідок незабезпечення його збереженості власником сорту і підтвердження в установленому порядку факту цієї втрати;

б) у разі ненадання володільцем патенту вчасно на вимогу Установи інформації, документів, матеріалів, зразків сорту, необхідних для перевірки однорідності чи стабільності сорту; { Пункт "б" частини третьої статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

в) у разі ненадання вчасно на вимогу закладу експертизи пропозиції щодо нової назви сорту.

4. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин припиняється з підстав, зазначених у частині третій цієї статті, наступного дня після внесення відомостей про це до Реєстру патентів.

{ Частина четверта статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. У разі усунення підстав, зазначених у частині третій цієї статті, з яких припинена чинність майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, вона відновлюється наступного дня після внесення відомостей про це до Реєстру патентів.

{ Частина п'ята статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

6. Дострокове припинення чинності майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин відповідно до положень частини третьої цієї статті може бути оскаржене до суду.

{ Частина шоста статті 50 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 50-1. Припинення чинності майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин

1. Чинність майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин і свідоцтва про державну реєстрацію сорту, що його засвідчує, припиняється в разі відмови власника майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин від підтримування сорту в Реєстрі сортів.

2. Чинність майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин припиняється в разі несплати збору за підтримування чинності права в Реєстрі сортів відповідно до положень статті 42 цього Закону.

3. Чинність майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин може бути припинена Установою:

а) у разі відсутності первинного насінництва сорту за інформацією Державної інспекції з охорони прав на сорти рослин;

б) у разі втрати сортом однорідності чи стабільності

внаслідок незабезпечення його збереженості володільцем патенту чи підтримувачем сорту і підтвердження в результаті перевірки збереженості сорту факту цієї втрати;

в) у разі порушення власником майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин умов підтримування господарського обігу сорту відповідно до положень статті 38 цього Закону.

4. Чинність майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин припиняється з підстав, зазначених у частині третій цієї статті, після внесення відомостей про це до Реєстру сортів.

5. Після припинення чинності майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин дозволяється поширення сорту до 30 червня третього року, що відліковується від дати припинення.

6. У разі усунення підстав, зазначених у частині третій цієї статті, з яких припинено майнове право інтелектуальної власності на поширення сорту рослин, воно відновлюється за умови підтвердження сортом придатності для поширення в Україні, відповідно до вимог статті 14 цього Закону, з проведенням однорічного циклу кваліфікаційної експертизи за клопотанням власника майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин або будь-якої особи, що має можливості для підтримування господарського обороту сорту (підтримувача сорту).

Чинність майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин і свідоцтва про державну реєстрацію сорту, що його засвідчує, відновлюється після внесення відомостей про це до Реєстру сортів.

{ Закон доповнено статтею 50-1 згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 51. Відмова від майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин

{ Назва статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

1. Володільць патенту має право відмовитися від майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин і патенту, що засвідчує ці права, шляхом подання письмового повідомлення до Установи.

{ Частина перша статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Відмова від майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин і патенту з боку одного із володільців патенту не призводить до припинення дії прав і патенту - вони залишаються власністю інших співвласників сорту.

{ Частина друга статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Відмова від прав і патенту набирає чинності від дати отримання Установою письмового повідомлення, на підставі чого вносяться зміни до Реєстру патентів і здійснюється публікація в офіційному виданні Установи.

{ Частина третя статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Володілець патенту, який має намір відмовитися від майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин і патенту і водночас не є автором сорту (селекціонером), зобов'язаний повідомити автора про цей намір. У цьому випадку автор сорту має переважне право на одержання майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин і патенту впродовж трьох місяців від дати отримання ним повідомлення.

{ Частина четверта статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Якщо є чинним будь-який ліцензійний договір із володільцем патенту, відмова від майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин і патенту можлива тільки за умови згоди ліцензіата, якщо інше не передбачено договором.

{ Частина п'ята статті 51 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 52. Визнання права на сорт недійсним

1. Майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин можуть бути визнані недійсними повністю або частково в судовому порядку в разі, якщо: { Абзац перший частини першої статті 52 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

а) сорт не був відмінним на дату, на яку заявка вважається поданою; { Пункт "а" частини першої статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

б) сорт не був новим на дату, на яку заявка вважається поданою;

в) за умови набуття майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин головним чином на підставі інформації та документів, наданих заявником, сорт не був однорідним чи стабільним на дату, на яку заявка вважається поданою; { Пункт "в" частини першої статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

г) майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин надано особі, яка не має на це права, за умови, що воно не передається особі, яка має на це право. { Пункт "г" частини першої статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Разом з визнанням майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин недійсними визнаються недійсними в тому ж обсязі державна реєстрація цього права та патент, що його засвідчує.

{ Частина друга статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Якщо майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин визнані недійсними, вони вважаються такими, що з самого початку не мали наслідків, визначених цим Законом. { Частина другу статті 52 доповнено абзацом згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Розділ VI ЗАХИСТ ПРАВ НА СОРТ

Стаття 53. Порушення прав на сорт

1. Привласнення авторства є порушенням особистих немайнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин.
{ Частина перша статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Вчинення без дозволу особи, яка має майнові права інтелектуальної власності на сорт рослин, будь-яких дій по відношенню до цього сорту, що потребують дозволу згідно з положеннями статті 39 цього Закону, вважаються порушенням майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин.
{ Частина друга статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

3. Порушення прав на сорт тягнуть за собою відповідальність згідно із чинним законодавством.

4. Особа, права якої на сорт порушені, може вимагати:

а) припинення дій, що порушують або створюють загрозу порушення його права відносно становища, що існувало до порушення права;

б) стягнення завданих збитків, включаючи не одержані доходи;

в) відшкодування моральної шкоди;

г) вжиття інших передбачених законодавством заходів, пов'язаних із захистом прав на сорти.

Вимагати поновлення порушених прав володільця патенту може також особа, яка має право на використання сорту за ліцензійним договором, якщо інше не передбачено цим договором. { Абзац другий пункту "г" частини четвертої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

5. Особа, яка порушила права на сорт, зобов'язана на вимогу особи, якій належать ці права, припинити порушення права і відшкодувати завдані збитки.

Стаття 54. Спори, що розв'язуються у судовому порядку

1. Особа, права якої на сорт порушені, може звернутися до суду за захистом цих прав.
{ Частина перша статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Спори з будь-яких питань щодо відносин, врегульованих цим Законом, можуть розв'язуватися судами.

3. Суди відповідно до їх компетенції розглядають спори про:

а) виникнення прав на сорт і їх державну реєстрацію; { Пункт "а" частини третьої статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

б) сорти, створені у зв'язку з виконанням службових обов'язків або за дорученням роботодавця;

в) авторство на сорт;

г) винагороду авторам;

- д) укладання та виконання ліцензійних договорів;
- е) визначення володільця патенту; { Пункт "е" частини третьої статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }
- є) визнання прав на сорт недійсними;
- ж) дострокове припинення прав;
- з) порушення особистих немайнових і майнових прав на сорт;
- и) визнання сорту придатним для використання в Україні тощо.

Стаття 55. Відповідальність за порушення прав на сорти

1. Суд має право ухвалити рішення про:

- а) відшкодування моральної (немайнової) шкоди, заподіяної порушенням прав на сорт, з визначенням розміру відшкодування;
- б) відшкодування збитків, завданих порушенням майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин; { Пункт "б" частини першої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }
- в) стягнення із порушника отриманого внаслідок порушення прав на сорт доходу, включаючи втрачену володільцем патенту вигоду; { Пункт "в" частини першої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }
- г) стягнення компенсації, що визначається судом у розмірі від 10 до 50000 мінімальних заробітних плат, з урахуванням того, чи було вчинене порушення без умислу чи навмисно, замість відшкодування збитків або стягнення доходу;
- д) припинення дії, яка створює загрозу порушення прав на сорт. { Пункт "д" частини першої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

2. Суд може постановити рішення про накладення на порушника штрафу у розмірі 10 відсотків суми, присудженої судом на користь позивача. Сума штрафів передається у встановленому порядку до Державного бюджету України.

3. Суд може постановити рішення про:

- а) вилучення з комерційного обігу чи конфіскацію незаконно одержаного відповідачем будь-якого матеріалу сорту та продукту, отриманого безпосередньо з нього (матеріал та продукт сорту, добросовісно набуті іншими особами, конфіскації не підлягають);
- б) вилучення чи конфіскацію матеріалів і/або обладнання, які були значною мірою використані для незаконного виробництва матеріалу сорту.

Розділ VII
ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 56. Державне мито та збори

1. Розмір та порядок сплати державного мита, передбаченого цим Законом, установлюються законодавством. Кошти, одержані від сплати державного мита, зараховуються до Державного бюджету України і спрямовуються на заходи з реалізації державної політики у сфері охорони прав на сорти рослин, зокрема на сплату членського внеску України до бюджету Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин.

2. Розмір передбачених цим Законом зборів та порядок їх сплати (1183-2002-п) визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Збори сплачуються на казначейські рахунки Установи або закладів експертизи, що виконують відповідно до їхньої спеціалізації окремі завдання, визначені цим Законом.
{ Частина третя статті 56 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

4. Надходження від зборів мають цільове призначення і використовуються в порядку, визначеному Установою, виключно для забезпечення розвитку та функціонування закладів експертизи.
{ Частина четверта статті 56 в редакції Закону N 311-V (311-16) від 02.11.2006 }

Стаття 57. Державне стимулювання створення та використання нових сортів

1. Держава стимулює створення нових сортів рослин, встановлює авторам сортів (селекціонерам) пільгові умови оподаткування та кредитування, надає їм інші пільги відповідно до чинного законодавства.

2. Авторам високоефективних широко поширених в Україні сортів може присвоюватися почесне звання "Заслужений селекціонер України".

Розділ VIII ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 58. Правовий статус патентів, виданих до введення у дію цього Закону

Чинні патенти України на сорти рослин, видані відповідно до законодавства, що діяло до введення в дію цього Закону, прирівнюються за правовим статусом до патентів, виданих згідно з цим Законом.

Стаття 59. Чинність виданих до набрання чинності цим Законом авторських свідоцтв

Авторські свідоцтва СРСР на сорти рослин, а також видані до набрання чинності цим Законом на підставі Постанови N 935 Кабінету Міністрів України від 22 листопада 1993 року (935-93-п) авторські свідоцтва України на сорти рослин є чинними. Зазначені авторські свідоцтва можуть бути безоплатно обмінені на свідоцтва про авторство на сорт, визначені цим Законом.

Стаття 60. Особливості незавершеної до набрання чинності цим Законом експертизи заявки про видачу патенту на сорт рослин

Експертиза заявки про видачу патенту на сорт рослин, що не завершена до набрання чинності цим Законом, проводиться у подальшому в порядку, встановленому цим Законом. У цьому разі визначається відповідність сорту умовам патентоспроможності, встановленим законом, що був чинним на дату подання заявки.

Розділ ІХ ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2002 року.

2. Протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом роди і види сортів рослин, на які поширюється право власника сорту, можуть бути обмежені Кабінетом Міністрів України відповідно до Міжнародної конвенції з охорони нових сортів рослин (995_071), учасницею якої є Україна.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону.

4. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Внести до підпункту "у" пункту 6 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року N 7-93 "Про державне мито" (7-93) (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 13, ст. 113; 2002 р., N 6, ст.43)

в абзаці першому слова "і за дії, пов'язані з підтриманням чинності патентів на сорти рослин" виключити;

абзаци чотирнадцятий - тридцять третій замінити двома абзацами такого змісту:

"за реєстрацію права на сорт	- 1,0 неоподаткованого мінімуму доходів громадян;
за видачу примусової ліцензії на право використання сорту	- 3,0 неоподаткованого мінімуму доходів громадян".

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 21 квітня 1993 року
N 3116-XII
